

Kan atomenergien løse forureningsproblemet?

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 40

36. årgang

3. oktober 1970

Tør hr. Krag?

Som det vil huskes, var det Socialdemokratiet, der i sin tid opfandt den bekymrende vismandsordning for i givet fald at kunne opnå rygdækning fra mere eller mindre videnskabeligt hold, når man ikke kunne komme uden om at foretage sig upopulære skridt, måske endda skridt, man i forvejen havde lovet ikke at tage.

Nu er vi endt i den situation, at et flertal af social-

demokratiske vælgere ifølge diverse opinionsundersøgelser ønsker valg så hurtigt som muligt, mens interessen for valg er minimal hos regeringenspartierne. Præcis på samme tid forkrynder vismændene, at staten må sætte sine udgifter ned.

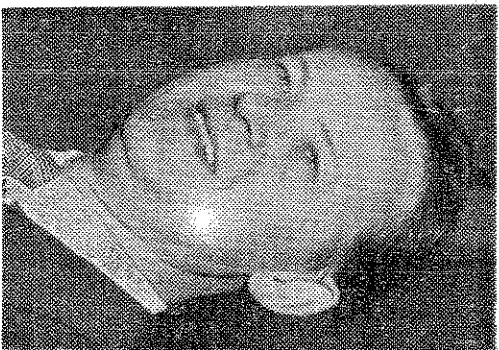
Det mærkværdig i det er for så vidt kun, at det først går op for de vise nu - vi andre har vist det i adskillige år - men det kunne blive spændende at se, hvordan en socialdemokratisk regering, hvis der da skulle komme en sådan ud af et evt. novembervalg, vil klare den sag.

I det norske "Førmand" var der for nylig følgende læserbrev: Herr redaktør. Vore folkevalgte har med tvivlsomt mandet vedtaget at give 600 millioner kr. årligt til såkaldte "udviklingslande". Eller en lignende sum, som Nordse-olien yentes at indbringe.

Den første olie

Ville det ikke være en idé at overtrænge olieinteressen til Nigeria eller Iran, som har fagfolk på området. Så slap vi for at bryde vore højskoler med uddannelse af olieeksportere og -administratører og kunne udvikle lingskolorer.

Hjælpen ville ved denne fremgangs måde effektiviseres betragteligt, især da hvis udviklingslandene fik monopol på at føre olien til norsk havn i egne skibe. For slet ikke at tale om de besparelser man kunne få på militærbudgettet, hvis den norske marine slap for at holde vagt i Nordsean. Det eneste, vi måtte passe på, var at give olieinteressen til et land med "progressivt" styre, så hjælpen virkelig nåede de nødlidende. C.

Jens Otto Krag

hensyn til at tjene det daglige brød o. s. v., o. s. v.

Eller tage folkepensionen fra dem, der kan klare sig selv - og så må det anstændigvis også gælde tjenestemændene, der i forvejen får tjenestemandspension. Vil socialdemokraterne offentligt gå ind for det synspunkt, at vi aldeles ikke har råd til hverken Storebæltsbro, Øresundbro eller storlufthavn, det være sig på Saltholm, i Kastup eller på Sydamager? Tør hr. Krag alt dette, vil vi tage vores hat af, og hvis resultatet ydermere bliver et godt socialdemokratisk valg, vil vi også lette på hatten for vælgerne.

Men der bliver nu nok ikke anledning til nogen af delene. er.

F.N.-symposium om atomkraftværker

"Ingen virksomhedsgren har gjort så meget for at forelygge forurening som atomkraftværkerne."

Denne påstand blev fremsat af professor Ivan Zheledev, vicedirektør i Den internationale Atomenergi-Organisation, IAEA, på et symposium i august om "atomkraftværkers indvirkning på menneskets miljø". Symposiumet, der fandt sted i FN's hovedkvarter, var arrangeret i fællesskab af IAEA og Den amerikanske Atomenergi-kommission, USAEC, med deltagelse af 600 eksperter fra lande og organisationer over hele verden.

- Vi i IAEA har bemærket en voksende bevidsthed hos offentligheden om nødvendigheden af at bevare det miljø, vi lever i, fortsatte professor Zheledev. Det er med tilfredshed, vi kan henviser til et effektivt og fortløbende IAEA-program på områder som sundhed og sikkerhed.

Formanden for Den amerikanske Atomenergi-kommission, Glenn T. Seaborg, kom i en tale ind på den sidste tids luftforurening og

mangel på elektricitet på den amerikanske østkyst og sagde:

- De af os, der i årevis har forudsagt det stigende kraftbehov og fremhævet fordelene ved de rene atomkraftværker har ikke kunnet undgå at føle os bekymret over den sidste tids udvikling. Den understreger behovet for, at man gør offentligheden bekendt med foreliggende valgmuligheder med hensyn til energitildeling samt de dermed forbundne farer og følger.

MINDE FORURENINGER

Dr. Seaborg udtalte sig optimistisk om menneskets muligheder for at løse det voksende forureningsproblemet.

- Den kolossale og verdensomspændende interesse for bevarelse af det menneskelige miljø vil med sikkerhed føre til betydelige ændringer i vor teknologiske indstilling til energiproblemerne. Hvis man ser et godt stykke ind i fremtiden, kan man forestille sig et globalt kraftoverførselsnet, som drager fuld nytte af tilstrækkelige og årstider og dermed udgør hele verden. Det kan blive muligt med en laserstråle at forvandle store mængder elektricitet til lys og via satellit overføre dette fra et kontinent til et andet og derefter igen forvandle det til elektricitet.

Seaborg fremhævede også behovet for en rolle og opdragelse af iarene ved bebyggelse af forskellige slags brændsel til elektricitetsproduktion.

ENERGI NOK TIL TUSINDER

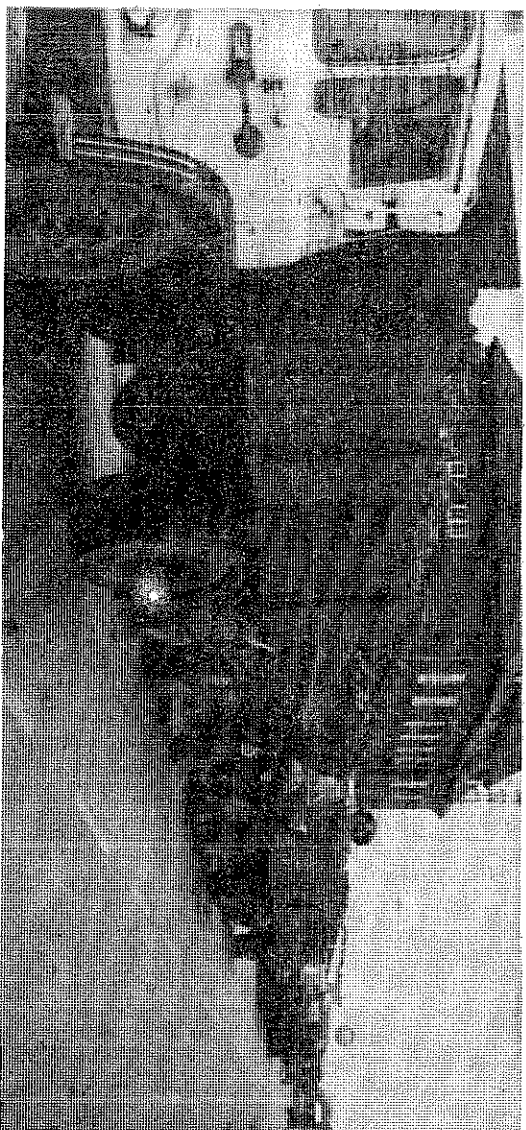
AF AR

Ifølge beregninger, der fremkom på symposiet, vil en sjottedel af verdens elektricitet i 1980 blive produceret af atomkraftværker, som til den tid vil dominere kraftforsyningen i de udviklede lande. I 1990 vil atomkraftværker sandsynligvis blive foretrukket i praktisk taget hele verden, og år 2000 vil atomkraften svare for over 60 procent af jordens elektricitetsproduktion.

Man har beregnet, at indtallet nu er ca. 1,7 procent af verdens samlede kul- og brunkulbeholdning brugt. Tilsvarende tal for råoliebeholdningen er 8,7 procent. Disse gammelkendte former for brændsel kan endnu udvindes i nogle hundrede år. Men atomkraft fra uran og thorium kan imødekomme verdens energibehov i tusindvis af år.

Atomkraftværker giver ingen røg, men derimod affaldsproblemer.

Symposiet drøftede spørgsmålet om på betryggende måde at stille sig af med atomaffaldet. Man henviste til de hidtil gode resultater med hensyn til højradioaktive affald. Derimod var resultaterne knapt så gode, når det gjaldt affald med et lavt radioaktivt indhold og gasaffald, først og fremmest på grund af ønsket om at holde omkostningerne ved atomkraftproduktion nede.

Så er vinterseizoen ved at være over os, og i nogle uger skal den sydlige part af kongeriget præges af de store, tunge biler med anhangere. Andre trafikanter må tage sig i agt for lunke roer og blade, som har været skyld i mange trafikulykker.

Et nyt pristal - side 2 ✕ „Skruen i den anden hånd” - side 3 ✕ To verdens hovedproblemer - side 3 ✕ En ny tids Farao - side 4 ✕ Kronik - side 4-5 ✕ Forsvarsdebatten - side 5 ✕ Landbrugets fremtid - side 6-7 ✕ Pris- og lønstop fører til rationering - side 8 ✕

VEJEN FREM
 UDGIVET AF FORENINGEN REISFORBUNDETS PRESSE
Redaktion og ekspedition:
 Kroghgade 1, 2100 København Ø, Tlf. TR 15 1437. Ciro 7835
 Kontortid: Mandag-Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoret lukket
 Annoncer 67 øre pr. rnm plus evt. særlig placering

Redaktionen
 Vilh. Hellmann (ansvarsh.)
 Erik S. Rasm
 Poul Westergaard
 Trykt Provins-trykkeriet, Vordingborg

Abonnement:
 Kr. 52 pr. år
 Kr. 15 pr. kvartal
 Løbsalg 1,00 kr. pr. nummer

ET NYT PRISTAL

DER ER IKKE noget nyt i, at man fra regeringshold iværksætter en undersøgelse af den automatiske pristalsregulering - det er prøvet før. Resultaterne kender vi - det mest markante blev, at man holdt skatterne udenfor, vel i et forfængeligt håb om, at skatteforhøjelser ikke kom til at påvirke lønniveauet. Det kom de selvfølgelig alligevel, omend en postgang senere, og noget tilsvarende gælder alle de andre midler, det offentlige tager i brug, når der er bud efter borgernes arbejdsudbytte i form af OMS, MOMS o. s. v. De bundfælder sig alligevel i pristallet, alle hundekunster til trods.

DET ER IMIDLERTID slet ikke sådanne vigtige træk ved pristalsreguleringen, ministeriet Baumsgaard p. t. interesserer sig for, selvom rygtet vil vide, at regeringen forbereder en særdeles omfattende pristalsreform. Den vil dog ikke blive en realitet, med mindre arbejdsmarkedets parter går med til at fremme regeringens planer med pristallet, hvadenten de så sigter på at ophæve eller ændre den automatiske pristalsregulering af lønningerne.

Sagen er den, at vi savner et overblik over, i hvor høj grad reguleringspristallet bliver anvendt ud over ved fastsættelsen af offentlige og private lønninger og honorarer; det er ikke mindst på det socialpolitiske gebet, reguleringspristallet finder anvendelse i en lang række forhold; hvor lang skal man nu til at finde ud af. Samtlige ministerier har fået besked om at gå i gang med indsamlingen af materialet, som til sin tid - og det skulle blive temmelig snart - skal overtages af regeringens politisk-økonomiske udvalg, hvis opgave det så bl. a. bliver at bearbejde det. Så vil f. eks. arbejdsmarkedets parter kunne se, i hvilken udstrækning afgørelser på lønområdet kan komme til at influere på områder, der tilsyneladende har meget lidt med lønforhandlinger at gøre.

DET HAR ALTID været lønningerne, man har tænkt på i forbindelse med reguleringspristallet, men nu får vi altså snart mulighed for at se, i hvor høj grad dette magiske tal påvirker såvel lovgivning som administration, og det er ingen skade til. Bl. a. kunne nævnes indeks-kontrakterne, der simpelthen er opbygget omkring reguleringspristallet, og hvis succes forlængst har givet politikerne i begge blokke grå hår før tiden. Den eneste medicin her er sikkert - når man nu engang ikke vil standse inflationen - at lukke for nytægning og så jævrigt bide i det sure æble og betale, hvad staten lovede indkssparerne. Så er vi af med endnu en skattefidusordning, og det må da i hvert fald glæde dem, der ellers må betale for fiduserne.

DESVÆRRE er der ikke synderligt, der kunne peges hen imod, at regeringen kunne tænke sig at lade den nuværende pristalsregulering med dens fremtrædende præg af Ebbetød Bank afløse af et velstandspristal, og det er synd, men måske ikke så uforståeligt. Synd, fordi det berører arbejderne muligheden for at få deres fulde andel i en produktionsstigning og i bedre afsætningsforhold, og forståeligt, fordi den nuværende pristalsordning giver de få muligheder for at manipulere med de mange.

Et velstandspristal er ganske enkelt et talmæssigt udtryk for vort bytteforhold med udlandet, såvel pris- som mængdemæssigt, og hvis man brugte det fornuftigt, kunne vi „automatisk“ sætte lønningerne i vejret, når vi køber billigt og sælger dyrt, hhv. senke lønningerne, hvis det kniber med at få afsat vore varer på verdensmarkedet. I dag gør vi det omvendte: sætter lønningerne i vejret, hvis vi tjener mindre eller eventuelt producerer mindre. Resultatet er forvirring: arbejderne og tjenestemændene får deres løn reguleret med stor forsinkelse og ikke 100 pct., priserne stiger så, og bytteforholdet med udlandet forværres atter, hvad der igen får priserne (og pristallet) til at stige, og så hæver vi igen lønningerne, hvorefter priserne o. s. v., o. s. v. Systemet er naturligvis sindssygt og sandsynligvis kun opfundet for at putte arbejderne blå i øjnene, hvad der må siges at være lykkedes til fuldkommenhed, for ellers ville de bede om at få deres løn reguleret efter et velstandspristal, så de fik deres del af et regulært overskud i stedet for at få andel i ikke-eksisterende værdier.

ESR.

Fra forbundsrådet skriver Lis Starcke:

Arme, ny verden

Vor tid er vidne til, at ungdommen får en langt bedre skolegang og uddannelse end vor generation, og vi kender alle i vor bekendtskabskreds friske og målbevidste unge, der i højere grad har lagt en plan for deres elvarelse, end vi gjorde, og som, fordi de ved mere om omverdenen, tænker og føler mere med fremmede folkeslag, end vi, der kun kendte ganske enkelte detaller fra geografi og historie.

Men vi kender også den utilfredse ungdom, den vildledte ungdom, den forsømte syge ungdom,

Lis Starcke

der falder for narkotika. Det er denne sidste del af ungdommen, en minoritet, der ustandseligt fremhæves og fremvises i aviser og fjernsyn, så vi snart tror, at sådan er al Danmarks ungdom. - Må vi ikke bede om snart at se og høre de friske og de sunde, der vil noget med deres tilværelse.

Der er nok at tage fat på.

Vi har brug for ungdommens hjælp, når vi skal omforme samfundet i takt med videnskabens og teknikkens fremskridt. De unge, der er opvokset med radio - fjernsyn, båndoptagere og EDE-anlæg, har sikkert på nogle områder lettere ved at få overblik over den ny tid, der let føles lidt for dynamisk for de ældre. Men hvorfor er en del af ungdommen så selvcentreret, at den absolut skal være i modstrøning til alt og alle? - Den føler sig ikke som en del af det samfund, den tilhører. Det er godt, at den er interesseret i internationale forhold og især føler, at den må tale U-landenes sag; men hvorfor springe det nationale over, som mange gør? Der er ingen modstrøning mellem det nationale og det internationale. De to ting supplerer og beriger hinanden. Kun den overdrevne nationalisme er uheldig, fordi den er egoistisk og selvhævdende og har en tendens til at nedvurdere andre nationer. Men nationalfølelsen, hvor man holder af sit land og dets kultur og egenart, er værdifuld og medvirker til, at man også forstår, at andre nationer holder af deres kultur og værdifulde skikke.

Når jeg taler om den vildledte ungdom, så mener jeg den, der lader sig rive med af hjemlige eller udenlandske aktivister, til de-

monstrationer, hvor man dårligt nok ved, hvad man demonstrerer for, og i alt fald ofte bygger på falske forudsætninger - som f. eks. forleden mod verdensbanken. Helt udanske er flere af de grupper, der allerede i forårs måneder ne tog fat på planlægningen af demonstrationerne, f. eks. Den anti-imperialistiske Aktionskomité, der er en maoistisk organisation eller Revolutionære Socialister. Finn Borberg siger i sin artikel:

Balladen om banken: „Det er ingen tilfældighed, at der i Danmark eksisterer så mange små, venstreorienterede grupper og foreninger. Det er karakteristisk for medlemmerne, at de går ind for en socialistisk og altså kollektiv fremtid, men ofte selv har splittede og stærkt individualistiske sind. De fleste har næppe klare forestillinger om, hvordan den revolution skal lykkes, som de taler så meget om, og hvis mål er *socialisme*, der altid sammenknyttes med begrebet *ny frihed*. Mange af disse unge er løvrigt frustreret ungdom fra velstillede hjem, som de har vendt ryggen, nogle er studerende, kun et mindretal er arbejderungdom.“ (*Berlingske Aftenavis Week-end 26/9*).

Man plejer at sige, at nutidsungdom er så realistisk; men drømmen om revolution må da være en hunger efter romantik, en ønskedrøm om en bedre tilværelse med den såkaldte „ny frihed“. Hvordan kan velbegavede unge tro på en sådan i et socialistisk samfund, selv om man vælger det fjerne maoistiske, fordi det nære sovjetiske har vist et ganske andet ansigt?

Det sørgelige er, at det er svært at få disse unge i tale. Alene det, at være over de 25 synes at være diskriminerende. Men hvorfor vender disse unge vort demokrati ryggen og foretrækker systemer, som undertrykker tankens frihed? - Det er selvmodsigende, at det især gælder dele af den akademiske ungdom. Det kan kun betyde manglende modenhed og manglende politisk erfaring.

Der er ingen tvivl om, at den unge generation søger noget udenfor deres eget personlige velfærd. Har vi glemt at vise dem menne-

skelige og politiske værdier, der kan holde?

Hvis de ikke havde været så utålmodige, havde de såmænd nok fået stemmeret fra 18-års alderen. - Men glemmer de ikke, at mere end halvdelen af Europas voksne befolkning *ikke* har ret til at danne partier, til at følge deres tro eller at øve indflydelse på at indrette det samfund, de tilhører? Trods deklarationen om menneskerettighederne sidder der i tusindvis af politiske fanger i visse lande, og studenter, journalister og forfattere er dømt eller udvist, fordi de kritiserede regimet. Skræmmer sporene fra Tsekoslovakiet ikke?

Vi har endnu tilbage at skabe en fri, åben verden med fred og forståelse mellem mennesker. Det er et langtidts-job. Det kræver anstrengelse.

Der er mere end nogensinde brug for usevlisk, idealistisk arbejde af enkeltpersoner, grupper og organisationer, hvis vi skal nå at få balance i tingene og gøre fremtiden værd at leve i.

Lis Starcke.

AKTOPHOT

LYSTRYK
FOTOKOPI
DUPLIKERING
OVERSÆTTELSER

Tonnesgade 9
7100 Vejle

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær

Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 21 43 44

SALG
Radio SERVICE
UDLEJNING

Børge Kristensen
RADIO-FORRETNING

Jernbanegade 22 - Telf. 611
Hjørring

BOGTRYK OG ROTATION
PROVINS-TRYKKERIET

Kn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4760 Vordingborg. Tlf. 1666

Malertfirma

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skødstrup

Telf. 06 99 14 73

— alt malerarbejde udføres

Nybyg - Ombyg - Tilbyg

Tilbud gives.

Axel Korup

Tømrermester - Selsø - Skibby - Telf. 03 315 - Selsø 128

„Skruen i den anden hånd”

„Jente,” som skriver i „Ingeniørens Ugeblad” interesserer sig, ligesom „Vejen Frem”, meget for begrebet socialdemokratisk oppositionspolitik, og de nye tanker i hr. Krags udspil med henblik på at nedsætte leveomkostningene for menigmand synes også temmelig nye. Vi tillader os at gengive følgende:

Her er for en gangs skyld tale om nye tanker i dansk politik, og det uden at man hænger sig i detaljer som f. eks., om forslaget i virkeligheden kommer til at virke stik imod sin erklærede hensigt. Da landets hovedproblem er betalingsbalancen, der er skævt på grund af for stor købekraft, skal der mod og veltalenhed til for at forklare den menige vælger, at løsningen er at tage 900 millioner kr. fra statskassen og pumpe ud i omseeringen.

Og begge dele har jo J. O. Krag. Og skulle resultatet blive, at inflationen tager et ekstra spring, er det jo kun med til at fremme den sociale udjævning, som Socialbureauet står for. Krag forklarer, at udbetalingen af de 900 mill. kr. ikke kommer til at koste nogen noget, for pengene ligger som kasseoverskud hos staten.

Det er rigtig politik: Brød, ost og sukker med statistiskud, uden at det koster nogen noget. Det kan forstås i de små hjem. Og yderligere forklarede Krag, at „der bliver ikke tale om sociale uretfærdigheder af nogen art; de lavere fødevarerpriser og mindre stigning i priserne for nybyggeri vil tværtimod mærkes stærkest af de lavestlønnede, børnerige familier”. Det må vel forstås derhen, at det er umuligt at begå social uretfærdighed mod de grupper med høje trækprocenter, som har indbetalt kasseoverskudet.

Som menig vælger kunne man ønske, at stemmetekster blev inddraget under et evt. kommende fiskerisop.

Uinddelbart efter forslaget fremsættelse blev den konserver-

Th. Vestergaard
Fogmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Medbrandt
Revier
Petersborgvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN
Tømremester
Søgaardsvej 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN
ALT i EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

tive ordterer Haunstrup Clemmens bedt om en kommentar i Pressens Radioavis. Han udtalte meget taktfuldt, at når Danmarks største parti kommer med et forslag, må man tage det alvorligt. Her må Bagsiden trække greusen. Vi har ingen stemmer at tabe, så vi tør godt stå den første lalter op. Såfremt blot hver 5. vælger vil tænke konsekvensene af forslaget igennem, er det givet, at J. O. Krag med fremsættelsen vil have stabiliseret sin politiske stilling som forhenværende statsminister.

To verdens hovedproblemer: Befolknings eksplosion og inflation..

Indtryk af Den Internationale Valutafonds og Verdensbankens årsmede i København, beskrevet af Enhvervenes Oplysningssråd

En rolig aften i atmosfære har gennem hele forløbet kendetegnet årsmedet i Bella-Centret i København, hvor dagens og morgendagens problemer er under behandling i Den Internationale Valutafond og Den Internationale Bank for Genopbygning og Udvikling. – Møderækken afvikles ganske uforstyrret og upåvirket af de gentagne voldsomme gadeprotester, som er rettet imod årsmedets selskabelige arrangementer, og ingen af mødets deltagere bebrejder det danske værtsland

Biler i øst og vest

Ulfbrikt har måttet bøje sig for sovjetisk pres m. h. t. at indlede seriøse forhandlinger med Vesttyskland, og presset må have været hårdt, for naturligvis véd Ulfbrikt så godt som nogen, at hvis den dag skulle komme i en ikke alt for fjern fremtid, da de to Tysklænde bliver til ét, vil hans position blive særdeles besværet, nemlig som leder af et ganske lille tysk kommunistparti, hvis kommunisterne da overhovedet vil bruge ham i den situation.

F. eks. er der ikke megen sandsynlighed for, at de bilkøbstyrelse i DDR frivilligt vil gå ind for Ulfbrikt og det, han står for, og disse potentielle bilkøbere er talrige, og – og det er afgørende – Østtyskland producerer kun 125 tusinde personbiler om året. Efter spørgslen er kolossal, til trods for at en „Wartburg” koster omkring 18.000 øst-tyske mark, så

Møbelforretningen
»HYGGEBO«
Sjællandsgade 52-54, Århus
Telf. 06 - 12 99 /6

Trækontoret
Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

Vi man holde pristallet nede igennem et statistiskud på 900 mill. kr., kan det gøres langt mere elegant og med meget mindre administration. – Som bekendt har pristalsamlingen bil, og såfremt man derfor bruger 900 mill. kr. til at billiggøre benzinen, vil det give en meget mærkbar prisenedsættelse, som vil trække pristallet nedad.

Administrativt kan det gøres langt billigere end ved at fordele tilskuddet på den foreslåede lange række både animalske og vegetabiliske fødevarer samt byggeri. Ja,

denne urimelige og harmvækkende provokation. Tværtimod, lyder der megen anerkendelse for den perfekte afvikling af det store tekniske arrangement bag årsmedet, som først og fremmest Danmarks Nationalbank har hovedanæren for med udmærket assistance af DIS-kongresservice. Ingen sympati overhovedet for de udefra dirigerede uroslittere, der alene generer danske turistmæssige interesser, og polit og efterretningsræsen har næppe nogeninde været ønsket større hjælp i arbejdet for at opretholde ro og orden, end tilfældet var i disse dage, hvor stemningen i befolkningen over en bred front er harvirdrende. Enhvervenes Op-

det administrative apparat er endda etableret og kan blot nedsætte statsafgiften på benzín, så har man virkningen, uden at der af den grund skal oprettes et nyt direktorat.

Og en billiggørelse af benzín vil stå igennem i hele samfundet. – Husk blot, hvordan man tidligere i stramme tider har forøget benzinakten med den virkning, at fødevarer, brændsel og tjenesteydelser omgående steg på grund af de øgede transportudgifter.

Nu er tiden inde til at tage skruen i den anden hånd.

Lysningssråd har loddet stemningen på flere arbejdspladser, hvor man mand og mand imellem ønsker „de langårrede” såkaldte revolutionære aktiviteter klø som forjent.

Tilbage til den afslappede, lyse atmosfære i Bella-Centret samler hovedindtrykket af den lange talerrække i plenar- og gruppemøderne sig om to kontrasterne emner: Befolknings-eksplosionen i den fattige verden og den økonomiske inflation i de velhavende, industrialiserede lande.

Verdensbankens præsident, Robert S. McNamara, begrundede stærkt sit ønske om en oplydelse og helst udvidelse af bank-gruppens virke til et beløb af 12 milliarder dollars i 3-års perioden 1967-73, omhandlede højt prioriterede udviklingsprojekter i U-landene til en samlet udgift af 30 milliarder dollars, med behovet

om en smidigere fortolkning af begrebet udviklingsbistand. Økonomisk fremgang vil være ubødbar, sagde McNamara, uden en sideløbende social udvikling, og her må først og fremmest befolknings-eksplosionen påkalde sig den alvorligste opmærksomhed. –

Hvis man tænker sig – og det synes realistisk – at planlægning på dette område kan føre til, at menneskepar i udviklingslandene kun erstattede sig selv i år 2000, og at samme punkt blev nået i år 2050 i de udviklede lande, så ville verdens befolkning, der nu er på 3,5 milliarder, ikke være stabiliseret før i år 2120 med en verdensbefolkning på 15 milliarder mennesker.

Delegerede fra U-landene var i det store og hele enige med McNamara om gavnigheden af Verdensbankens virke og ønskeligheden af et øget virke i årene fremover med større socialt sigte.

Præsidenten for Den Internationale Valutafond, Pierre-Paul Schweitzer, understregede fondens betydning for den økonomiske stabilitet i verden. Fondens størrelse vil i slutningen af året komme op på nær 29 milliarder dollars, en forøgelse på 35 procent, som vil øge dens effektivitet. Han ønskede fastholdelse af de faste valutakurser, og støtteseparat af de delegerede gav ham medhold i betragtningen af fra de industrialiserede landes vanskeligheder ved at fastholde den økonomiske vækst uden inflatoriske virkninger.

Gennem faktisk alle indlæg i talerrækken, og også i statsministert Hilmar Baunsgaards velkonstruerede ved årsmedets åbning, var denne problematik et hovedemne, og det synes ikke på nogen måde tvivlsomt, at Valutafonden i nærværende omfang vil ændre sin politik med fastholdelse af landenes kurser.

På tide!

Reisforbundets nyvalgte forbundsud valter fra sit konstituerende møde i København i weekend'en den 26.-27. september 1970:

Regeringens forhandlinger med erhvervsorganisationerne i den forløbne uge er et nyt udslag af manglende respekt for Folketinget. Vi skal åbenbart atter sættes i den ydmygende situation, at Folketinget må indskrænke sig til at bekræfte beslutninger, der allerede er truffet.

Regeringens trusler om lovindgreb, hvis arbejdsmarkedets parter ikke selv kan forhandle sig frem til det resultat, regeringens ønsker, er urimelige. Nærlings-, erhvervs- og aftalefriheden knægtes ved disse trusler, som reelt har samme betydning som direkte indgreb.

Regeringens planer om at påvånge arbejdsmarkedet overenskomster er hasarderet på baggrund af den uro, man i forvejen kan spore på arbejdspladserne. Vinterens strejker burde mane regeringen til at undgå trangstorforsatninger. Regeringens forslag til begrænsning af inflationen er ganske forfælede. Hverken pristoplovgivning eller fjernelse af dyrtidsreguleringen standser inflationen. Den automatisk dyrtidsregulering er ikke i sig selv inflationskabende; den kan højst forstærke inflationsrænder. Det er de grundlæggende årsager til inflationen, regeringen skal bekæmpe.

Det eneste positive i regeringens oplæg er efter Reisforbundets mening tilslagnat om besparelser på statsbudgetet. Reisforbundet må imidlertid finde besparelsens beløbsramme utilstrækkelig, idet statens aktivitet selv efter regeringens besparelser vil udvides med 750 millioner kroner på årsbasis.

Reisforbundet peger på de betydelige besparelser, der vil kunne opnås gennem en afvikling af hele den erhvervsøkonomiske stoffelovgivning, gennem en taksipolitik inden for bl. a. statsbanernes område, som giver balance i regnskaberne, ved en bemandingsreform i forsvaret, der indebærer overgang til frivillig mandskabsrekruttering samt ved en kraftig begrænsning af kunst- og kulturstøtten.

Disse besparelser kombineret med de indlægten, staten vil kunne opnå ved at inddrage de værdige værdistigninger, som takket være samfundets vækst og trivsel sker på jorden, vil tilsammen kunne sanere dansk økonomi.

Regeringens politik løser ikke landets økonomiske problemer. Det er på tide, at Reisforbundet atter kommer til.

En nytids Farao

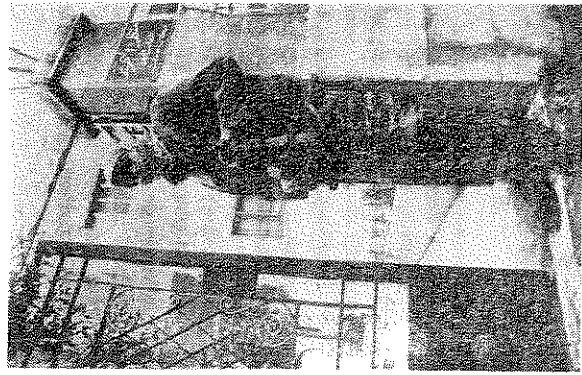
G a m a l A b d e l N a s s a r var født i 1918 og nåede således kun de halv hundrede år -- ingen alder at tale om i vor tid. Men man kan have grund til at be-

klage, at en langvarig sygdom hindrede Nassar i at udfylde den plads, som det bestandig var hans ærgerrigheds mål: skaberen af det moderne Ægypten.

Som ung officer tog Nassar ivrigt del i de bevægelser, der i slutningen af 1940'erne rejste modstanden imod Kong Faruks personlige styre, der var præget af uduellighed og korrupktion. Han var med i den lille gruppe officerer, der i 1952 afsatte kongen. Det var første gang, offentligheden beskæftigede sig med navnet G. A. Nassar, men allerede 2 år senere avancerede Nassar til statsleder og trådte frem for offentligheden med et så slående politisk program som opbygning af et panarabisk rige, med Ægypten som hovedland og med ham selv - Nassar - som den centrale leder af en moderne socialistisk stat.

Det gav Ægyptens naboer noget at spekulere på: hvad alt dette nye muligvis kunne rumme af farer for deres egen magt. Flertallet tog ikke sagerne særligt alvorligt - store ord og voldssomme gebyrder var man vant til i disse lande. Og der var da også store fagter og store ord, for eksempel Suez-krisen i 1956. Men samtidig viste der sig umiskendelige tegn på, at Nassar rummede andet end de store fagter.

Ikke mindst i kong Husseins Jordan har Nassars død betydet væsentlige bekymringer; netop som den ægyptiske præsident havde præsteret sit mesterstykke som mægler i den evigt stridende arabiske verden, faldt hele det mejsommeligt opbyggede kompleks omkring Israel, Jordan og palæstenserne sammen som et korthus ved meddelelsen om Nassars død. Der er efter højeste beredskab i såvel de militære som de civile flyvningsejere i Jordan.

gere tid på rejser til USSR, rejser der havde dobbelt formål, styrkelse af hans helbred og afslutning af politiske planer.

Direkte nedbrydende virkede 6-dages krigen i 1967, og man kan roligt sige, at hans planer også svækkedes gennem hans sygdom, da der netop krævedes en øget personlig indsats. I Nassars nobolande drager man et lettelssens suk. Hans politiske planer lever

Fra boghylden:

Udviklingsprocessen

Det er en lille og let læst bog. Den omhandler udviklingslandene og drejer sig især om, hvorledes disse skal komme videre i udviklingsprocessen. Bogen indledes med et forord af Paul G. Hoffmann, der er administrator af De Forenede Nationers bistandsprogram.

Til indledning opsummeres, hvad vi har lært i efterkrigstiden. Dette uddybes så nærmere i en række efterfølgende kapitler.

Man har vel nærmest haft en trykterro på, at udviklingslandene ikke kunne præstere en hurtig vækst. Dette glæder ikke mere. Der bliver herefter redegjort for betydningen af, at der i det enkelte land finder en afbalanceret

Først Storebælt

— Trafikministeren vil øjensynligt prioritere Saltholm-Isfthavnen højere end en fast forbindelse mellem Øst- og Vestdanmark, udvalgte Bølsforbundets landsformand Ib Christensen på et møde i Odder den 23. september!

Retsforbundet har sat spørgsmålet ved Saltholmprojektet, der hviler på tvivlsomme prognoser, og vi må i hvert fald forlange, at Folketingets beslutning om Storebæltbroens førsteprioritet står ved magt.

Med den stærkt voksende trafikintensitet på den ene side og på den anden side de bestandige udskydelser af de store trafik anlæg, som statens økonomiske situation foranlediger, bør man i højere grad inddrage det private initiativ, tilføjede Ib Christensen.

imidlertid videre efter hans død, de planer, der ofte antog karakteren af politiske dogmer, som han ikke evnede selv at føre videre, tanker hvor drøm og virkelighed forenedes til en politik, Han ikke evnede at virkeliggøre.

Hvad vil man for eks. i selve Ægypten mene om hans idéansættelse forhold til socialismen? - Ideerne kunne i mangt og meget inspirere, samtidig med at deres

ophavsmand slet ikke formåede at bygge et socialt grundlag for en socialistisk stats ideer. Gamal Abdel må gå over i historien som en genial person, hos hvem drøm og virkelighed stredes om magten.

V. H.

Sviger

Nationalbanken?

Jyllands-Posten er inde på noget af det rigtige i sin kritik af nationalbankdirektør Hoffmeyer -- i den stilling må man ikke få opfattelsen af, at dér sidder "regeringens dikkende lammehalv".

Det er bankens opgave at drage omsorg for, at produktion, handel og forbrug forsynes med så mange omsætningsmidler, at omsætningen kan foregå uden unødvendige omkostninger.

D. v. s., at Nationalbanken skal stille midler til rådighed til omsætning af den løbende produktion, og at det ikke vedkommer bankens ledelse, om den sælges på kredit eller pr. kontant.

Det er en sag, der alene vedrører producent og forbruger, og al tale om at hæmme forbruget er i den forbindelse dumbug.

Der kan ikke forbruges mere, end der bliver produceret, og er producent villig til opføre sin produktion ved at stille den til rådighed for andre, bør han ikke belastes med renteydelser til "de rige arbejdsløse".

Det samme gælder i udenrigshandel. Hvis vi importerer meget, vil det betyde stigende eksport i fremtiden og omvendt.

Mange nationalekonomer i mange lande udtaler ønsket om, at deres valuta frigøres fra "Bretton Wood-aftalen", fordi de véd, at den bedste regulator på et lands udenrigshandel er variable valutakurser.

Når regering og nationalbank ikke tager skridt til at liberalisere kreditsystem og valutahandel, gør de sig til medskyldige i den udplyndring af det arbejdende og producerende samfund, som det er magthavernes fornemste opgave at forhindre.

Der kunne undværes mange tilskud og megen social forsorg, hvis den omtalte liberalisering fandt sted.

Sv. Gerhauge.

Tyskland, 1 i London, 1 i Philadelphia og 1 i New York.

I 1954 kom jeg ved en middag i New York til at slude ved siden af en herre, der viste sig at være bibliotekaren ved New York's Public Library. "Gud" -- sagde han -- "er det Dem, der har skrevet om posebøger?" -- "Hvor véd De det fra?" svarede jeg. -- "Der var en English Summary ved afhandlingen i "Bogvennen". What a great fun you must have had digging up all that old stuff". Han havde selv beskrevet den posebog, de havde, og inviterede mig op at se den.

I gamle dage indbandtes en bog mellem to træplader, og da ordet: "bog" og "bøg" er af samme stamme, hænger det vel sammen med, at bøgerne brugtes til at skære runer i. Ved en posebog er skindet forlænget ved permens underste snit til en pose, af omtrrent samme længde som bogen. Fosen ender i en flettet knude, som kunne knyttes ind i bæltet eller i et par bager. Da håndskrevne bøger på pergament var kostbare, kunne omvandrede prædikanter på denne måde bevare bogens indhold mod jordens støv og himlens regn, hvilket var praktisk, og bogen kunne bare læftes op, når man ville læse i den. Derfor er posebøger altid skrevet med hovedet nedad, hvilket gælder skriften, ikke skrive-ne, som kun stod på hovedet, hvis meningen var den omvendte. I kirkekunsten fra 1300-tallet til 1500-tallet ses posebøger som en slags attribut på religiøse

citater fra Johannes-evangeliet, og and og sandhed er det, der giver en bog indhold. Skriftens skønhed på pergament og udmålkningen med de illumnerede håndskrifters miniaturemalier er en æstetisk kvalitet. "Foryldning" forgår, men smæltseder består" -- sagde H. C. Andersen, der selv om han var åndfuld, ikke var verdensfjern. Han sagde også: "Krop skal der til". Bindet om en bog er ifølge sagens natur noget udvendigt, men bogbindets skønhed kan i sin lædermosaik og sin ornamentik være udtryk for den kærlighed, ejeren nærer til bogens indhold og til sig selv. I mon-dernes kunst. Skønhed er en verd-bog attråværdig. Jælden nobilitet-er.

I montren, hvor det ældste folkevisehåndskrift, den lille yndige "Hjertebog", ligger, ses en af de meget sjældne posebøger. Den var fornylig afbildet i Peter Foer-soms artikel på bagsiden af "Berlingske Tidende". I hele verden kendes kun 18 posebøger, hvoraf de 5 findes i Skandinavien. 10 i

En posebog og dens indhold

I Kongens København er intet kolossal eller anmassende, men byen har en egen ynde og elskværdighed, hvis bedste sider ses langs havnens kajer og kanaler-nes bølverker. Fra Holmens Bro er der i byen med de skønne tarne udsigt til det skønneste: Frelser's Kirke. Da der næppe findes smukkere spir i Europa, ville byens fædre gøre en velgerning ved at efterligne den lovgivning, der ude langs landevejene forbyder at skandalisere et landskabs skønhed med reklameskilte. Det bør ikke være tilladt at skamfere skønheden midt i byen ved at lade skæmmende gavrekamier klænge sig ind over berømte udsigter, sådan som man ser det ved udsigten fra Holmens Bro mod Frelser's Kirke.

Er man træt af at vandre i larmende gader, kan man opsoge den lille stille øase mellem Rigsskivet og Det Kongelige Bibliotek, som hedder Bibliotekshaven. Her er grønhed og skønhed, og selv om det er en gammel krigshavn, fred. I murene sidder endnu svære jernringe fra den tid, da havets stærke svaner vuggede

KRONIK

At
Viggo Starcke

Forsvarsdebatten:

Polemiserende generaler

"JYLLANDS-POSTEN" har bedt forskellige politikere og militære topchefer om en kommentar til de tre forsvarsskitser, der nu er inde i debatten, der hvor debatten kan foregå uconsureret (det gælder eksempelvis ikke Berlingske Tidende og TV). Vi plukker et par kommentarer med større eller mindre relation til Retsforbundets debatoplæg:

De konservatives general, Erik Krægh, mener, at personerne bag de tre skitser har glemt, hvad det drejer sig om, og at politikkerne nu fortæller vælgere, hvad de gerne vil høre. Han slutter med følgende salut: - Fem måneders uddannelse af soldater er ønskværdig med mord på soldaterne, som skal kæmpe imod en fjende, der har 2-3 års uddannelse. Det er komplot uansvarligt.

Socialdemokratiets forsvarsordfører Kjeld Olesen siger: I Retsforbundets forslag er der utraditionelle og interessante tanker i kombinationen tjenestetid - studietid.

Chefen for hæren, general O. Elisenkrone-Møller: I Retsforbundets forslag sætter jeg et spørgsmålstegn ved værden af de professionelle soldater, hvis uddannelses tid er på seks måneder og to gange 14 dages indkaldelse årligt. De er ikke professionelle, hvis man af dem venter, at de kan deres profession.

- *

Begge generaler polemiserer på et usædvanligt grundlag. De ved nemlig, at spørgsmålet om de professionelle soldaters uddannelses tid er et ganske underordnet spørgsmål i Retsforbundets debatoplæg, hvor der lovrigt står mindst seks måneders uddannelse. Skitsens hovedidé, som er en kraftig rationalisering af hærens arbejds-kraftforbrug uden tab af for-

skikkelse. Selv om Fanden ikke hører til gæstligheden, er han alligevel i en tysk middelalder-bog afbildet med en posebrog i hånden. På Boller slot ved Horsens Fjord var der auktion i 1930. Her købte jeg en sengotisk figur af eggetræ, der forestiller Johannes Evangelist. Da han står med en posebrog i hånden, er det henfira min interesse for problemet stam-mer. Da jeg viste den til Natio-nalmuseets direktør, Poul Ner-lund, sagde han: "Hvor i alver-den har De fået fat på den?" Han viste mig Nationalmuseets figur af Laurentius og Mikael, som menes skåret af Bert Nolke og hans medarbejder, Imperialis-sima-mesteren, hvis navn måske har været Heinrich Wilsing. Nolke er mester for den skønne alter-tavle i Aarhus Domkirke og me-nes at have udført den berømte St. Göran i Stockholms Storkyr-ka, hvor ansigter måske er et portræt af Sten Sture, sejherreren i slaget på Brunkebjerg. I et lige udkommet værk om Nottes alter-tavle har dr. Erik Moltke taget hele spørgsmålet op til kritisk revision.

Mange enkeltheder tyder på, at Johannes-figuren fra Boller slot har berøring med imperialisima-mesteren, der har sit navn fra den „Imperialissima Virgo Maria“, der ses på altertavlen i Hald kir-ke nordest for Randers. - Ny Carlsberg Fondens direktør, dr. Viggo Thordacius-Ussing, én af vore fineste kendere af de gamle billedsindere, har bekræftet, at

svareffektivitet, forbigår man i lavshed. Man ser også ganske godt fra, at alle tre skitser me-get stærkt kritiserer, at det nu-værende beredskab delvis bygger på værnepligtige, der kun har tre måneders uddannelse bag sig. Den slags uansvarlighed kan gene-ra-lerne åbenbart affinde sig med, når de blot kan få lov at holde deres urimeligt store og kostbare uddannelsesmølle kørende dag og nat for skatteydernes regning.

På denne baggrund må man se med skepsis på officerernes evn-delige beklagelser over politisk

Forsvarsdebatten har inspi-reret skovfoged Ejnar Pe-dersen, Skørping, til føl-gende indlæg i JYLLANDS-POSTEN" under ovenstående overskrift:

Et lands forsvar kan sammen-lignes med et lægrende og be-skyttende hegn omkring en stor, produktiv have.

Det er havens indhold af frugt-træer og køkkenurter, der er vig-tigst. De skal frembringe den produktion, der skal danne grund-laget for nye investeringer i ha-ven, for at den kan blive en men-neskevenlig arbejds- og opholds-plads.

Havens produktion skal også skaffe penge til læhæget. Mis-røget det p. gr. a. pengemangel, bliver det for åbent, og vinden vil ødelægge haveklimaet, aller-kreaturer vil trænge igennem det og trampe alt ned inde i haven. Det er også galt, hvis der of-res for meget på tegnet. Det vil da let blive for højt og domne-rende og helt tage sollyset fra havens mere sarte vækster. Ha-ven vil komme til at virke mørk

Hegnspøblemer

og uhægelig, og dens produk-tionsevne vil formindskes. Overgartneren har ansvaret for hele haven, og han må derfor altid foretage en afvejning af, hvor store midler der kan og bør afsættes til hegnstotal - natu-r-ligvis under hensyntagen til risi-koen for bissende kreaturers ind-trængen. Han vil hele tiden holde sig orienteret om nye muligheder for at billiggøre hegnstotalen, og det er da rimeligt, at han spørger hegnsmændene til råds.

Det vil antagelig være utilfreds-stillende, hvis man gang på gang afærlig overgartneren med, at der ikke i de sidste 20 år er kom-met noget nyt frem til rationali-sering af hegnarbejdet. - Over-gartneren vil måske få en mis-tanke om, at lederne af hegn-safdelingen ikke forstår at tænke utraditionelt, således som lederne af havens andre afdelinger tvin-ges til det af udviklingen.

Eventuelle miljøskadede yngre hegnsfolk ville måske have godt af at blive forflyttet, så de i ste-det for at musse omkring de 150-

indblanding i forsvarets forhold. En major S. E. Glahn fra Fre-dericia tillader sig i en midt-punktkartikel i Jyllands-Posten endda en generel mistænkelig-gørelse af alle politikere, der ikke vil værne befolkningen til tanken om større forsvarsbevillinger. Da han ikke har set Retsforbundets skitse, kaster han sig i stedet fri-modigt ud i en personlig ned-vurdering af skitsens forfatter, som han lovrigt heller ikke ken-der.

De få eksempler viser, at skal der overhovedet komme noget fornuftigt ud af forsvarsdebatten, må politikere og vælgere tage sa-gen i deres egne hænder. Man må indstille sig på, at det vil være utilregneligt, at gode ideer til en tiltænkt rationalisering kommer fra generalerne og officerskorpset som sådant. Men det er der ikke ikke noget nyt i.

Pov-

Er det en 12'er?

af Ole Flygaard

Det er blevet populært med 12-punkts programmer, men et 12-punkts program alene gør det ik-ke. Det er ikke den ydre skal, det kommer an på, det er kerne-n, der er afgørende. Det er ud fra disse betragtninger, regeringens udspil skal vurderes.

Regeringen agter at fastholde en stram finans- og pengopolitik. Ak, de dage er forlængst forbi, hvor regeringen forklarede, at ba-re vi fik en stram finanspolitik, så kunne der føres en jævnlig pengopolitik.

Regeringen vil lave besparelser på 1 milliard. Hvor mange af besparelserne er reelle? Og hvad der næsten er vigtigere: Agter regeringen fremover at prioritere de offentlige opgaver og meddele

Ole Flygaard

kommer man til at øve forskel på fattige og rige kommuner. Galt bliver det, hvis kommunerne skal selvfinansiere deres voksens-ke tilgodehavende ved staten. Og hvad vil man gøre ved kommuner i udviklingsområder, hvis de hel-ler ikke må oplage lån?

Så laver man prisstøp og drøm-mer om, at det kan blive effek-tivt. Hvor meget administrativt mandskab vil man sætte ind på at prøve på at få det overholdt? Hvorledes skal det effektueres over for tilbudsarbejder? Den del af erhvervslivet, der lige har for-højet eller fået tilladelse til at forløje deres priser, vil have de-res på det tørre.

Så følger regeringens sabelras-len over for arbejdsmarkedet, hvor man mener sig et lønstop - herunder afskaffelse af den au-tomatisk dyrtidsregulering. Hvis parterne på arbejdsmarkedet nu bliver enige om noget andet, end

(Fortsættes side 6)

bogbindere, Ligstøres, og da brødrene i Århusredene op til reformationen virkede i dette om-råde, er det rimeligt at tilkende dem æren for den lille praktiske opfindelse, posebogen.

Hvad er der så i posen? Den ligger der i montren og indehol-ter noget af det kosteligste i dansk kultur. Kultur er ikke, som man tror i nogle ministerier, for-løren æstetik og lidelig litema-tur. Kultur er først og fremmest retskaffenhed, og hvor denne forbindelse med dygtighed, er den på-gældende altnes rigsbøyggen-de, Valdemarenes Storbogstid", kaldte rigsarkivar Kr. Erslev sin bog om en periode, da Danmark uddatli var en stormagt og indad-tal byggede ca. 2000 kirker i lø-bet af 100 år - uden statsiskud - et udtryk for åndelig kraft og økonomisk evne. I kirkerne findes kalkmaleriernes billedbibel og de folkevisernes poeti og landskabs-lovens prosa taler tidens alvor og kraft. Det var en from tid, uden egenkærlig askese, hvor konger og kirke fandt det natu-r-ligste udtryk for fromhed i at tjene land og rige. Erslev siger om dem:

"De føler sig som det levende midtpunkt for alt folket, men de trynges ikke ned af deres store ansvar; de er sat på deres plads af Gud selv, og det er deres pligt at bære kristendommens hellige sandheder i deres folk. Men de tager religion i den vidste bety-dning; den er for dem sandheden og retten, alt, hvad der tjener til

rigets og folkets bedste. Religio-nens fremme og fædrelandets vare går i eet for datidens store konger".

Hovedparten af bønderne var selvbetjente. De senere storgoder efter tysk forblinde fandtes end-nu ikke. Ledingspligten forbandt pligten til udad at værne rigets jord gennem krigstjeneste, med pligten til indad at værne rigets jord gennem taxation og skyld-sætning. Erslev siger:

"Med fordelene blev ledingen for øje er jorden blevet taxe-rede, og taxeringen angiver den afgift, kongen kunne kræve i ste-det for selve ledingsydelsen...". Den nordiske ret havde varme i sin følelse for mennesket, stieg-ten og folket. Den er forskellig fra romerrettens intelligente kul-

"I Syden var man næsten per-vest følelse i sin religiøsitet; alle fornem mange gange mere ved at tænke på helgenen selv", Valdemar Sejls Jydske Lov fra 1241, hvoraf der er en afskrift på pergament fra begyndelsen af 1400-tallet i posebogen, siger så-dan:

"Loven skal være ærlig, ret, tå-lelig, efter landets sædvaner, kvennemelig og gavmig og åben-bar, så alle mænd må vide og forstå, hvad loven siger, og den må ikke være skjult til nogen mands særlige gunst, men efter alle mænds tærv, som i landet

Så solidt arbejde var Jydske Lov, at den på vigtige områder var levende lov i Sønderjylland lige til år 1900.

Posebogens pergamenthandskrift er skrevet af Hans Nielsen. Af samme hånd er også kong Erik Klipping's forordning fra 1284, den periode, hvor Marsk Stig var den ledende kraft. Endelig indholder posebogen et tredje hand-skrift: Thord Degns artikler, nogle retsregler nært knyttet til Jydske Lov. Som man vil se, er indholdet ren juva. Den posebog af dansk oprindelse, som ligger på Kongliga Biblioteket i Stock-holm indeholder også Jydske Lov, i Gotfred af Charnes tyske Lov, 1580, Thord Degns artikler samt en del håndfæstninger og forord-ninger. Danske anvendte alt-så posebogen i retens tjeneste, hvilket vel hang sammen med, at rettertinget holdtes under åben himmel. Det var praktisk, at dommeren, når han red til rets-møde, og under selve retslandin-gen kunne lukke lovbogen sam-men, hvis tordenskyer trak op over vore fæders lyngbegroede grave. Man mndes stemningen fra folkevisen om hr. Torbens datter:

"Han satte hende på gangen grå, så slog han over hende rå-ben blå. Så red han over de sorte heder. Der dagen han dages, og duggen den driver så vide."

Den store tid fik ende udatli hin lyse majnat, da den sorte Heinrich von Schweun benyttede sig af gæstevenskabet til at kid-

Jordlovsdebatten:

Arbejdsprogrammets jordlovsafsnit...

Efter opfordring forelå der fra forbundsrådet til landsmødet forslag til nyt jordlovsafsnit. I forslaget var tilstræbt præcisering og overskuelig opstilling i korte punkter.

Der var i forslaget navnlig to punkter, vi havde ventet debat om og indvendinger imod.

1. I forslaget defineres fuld jordrente eller fuld grundskyld som markedsrente (i pct. over diskontoen) af den vurderede jordværdi.

Egentlig nyt er dette ikke. Idet 4 pct. var markedsrente, da man i sin tid nævnte 4 pct. som fuld grundskyld. Vi har bare i mellemtiden ikke været konsekvens.

Til dette punkt var der ikke een indvending!

2. I forslaget går man ind for

kommunernes ret til at ekspropriere til byudviklingsformål og fastslår som princip for ekspropriationserstatningen, at den må stå i forhold til jordens værdi ved hidtidig anvendelse + en „ulempeerstatning“.

Eksp. kan siges at være en hel logisk følge af, at kommunerne i den nye lov om land- og byzoner har en pålagt pligt til at sørge for tilstrækkelig byggejord.

Heller ikke til dette punkt var der indvendinger.

Diskussionen kom til at dreje sig om helt andre ting!

For det første om, hvad jordrenteprovenuet skal anvendes til.

Skal det gå til almindelig skatteletelse, som Retsforbundet og georgeister - iøvrigt fra og med Henry George - altid har ment?

EN 12'ER

(Fortsat fra side 5)

der kun en vej at gå: tilskud over de offentlige kasser. Er det det, regeringen har i tankerne?

Selv blandt regeringens varme- ste tilhængere er der vist efterhånden mange, der ikke tror på, at den magter opgaven. Den socialdemokratiske opposition har ikke formået at stille et brugbart alternativ over for regeringens økonomiske politik.

Der gives imidlertid en tredje mulighed.

De får en 12'er, hvis De slut- ter om omkring Retsforbundets forslag til sanering af økonomien. Vi forslår en effektiv jordlovgivning, en aktiv bekæmpelse af al- le monopoler og en klar prote- ring og begrænsning af de of- fentlige opgaver. Hvis De ikke gør det, får De både et forkrøb- let pris- og lønstop fyldt med un- melige huller. Og De kan være ganske sikker - der er ikke pris- stop på skatteområdet.

Da viste det sig, at det ikke var en smal rem, bogen var forsynet med, men at det var en ægte posebøg, den eneste, der eksiste- rer i hele det britiske imperium. De anede ikke, at de havde den. I 1960 havde jeg i „Læsnings Glæde“ et afsnit med titlen: „Da jeg tilfældigvis fandt én af det Britiske Riges Kronjuveler“. Jeg skrev, at siden den ene forfatter efter den anden har afskrevet den urigtige beskrivelse, „er der formodentlig ikke en kat, der har set selve bogen, hvis en så upas- sende mulighed tør antydes, som at britiske katte går på British Museum“.

I et brev af 25.-11.-1960 med- delte rigsbibliotekar Svend Dahl mig, at han i sin tid mødte en kat i et af Det Kongelige Biblioteks bogmagasiner, og bibliotekar Poul Kürstein har i „Jyllandspo- sten“ den 26.-12.-1960 meddelt, at man på skotske biblioteker li- gefrem ansætter biblioteksatte, hvilket museene synes er ufarf. Viggo Stærke.

Det ville være morsomt, hvis Det Kongelige Bibliotek engang kunne få arrangeret en udstilling, hvor samtlige endnu eksisterende posebøger blev udstillet side om side. Hvis det økonomisk og forskningsøkonomisk er uover- kommeligt, kunne de afbildes samlet i „Fund og Forskning“.

Lykkelig den, der fik set ud- stillingen, inden bladene falder af træerne og håndskrifterne.

Eller skal det udloddes i lige så mange portioner, som vi er men- nesker i landet?

Denne tanke har nu og da væ- ret fremsat, men nu fik den en aldeles overraskende opbakning i debatten!

Dernest opstod der debat om, hvad vi skal foreslå m.h.t. den jordværdi, der findes ved refor- mens gennemførelse. En jordvær- di, skodehaverne jo har erhvervet mod at betale jordrenten til pri- vatkapitalen.

Dette er en gammel „hoved- pine“ - meget ældre end Retsfor- bundet.

Jeg husker således Jacob E. Lange fortælle om, hvordan han i en påskeferie rejste England rundt i kølvandet på Henry Geo- rge - og nåede den sidste dag at få en samtale med ham i en jern- bankupé om netop dette pro- blem.

I forslaget er der ikke ny stil- lingen til problemet. I vort nu- gældende program står, at denne „inddragning“ skal ske „ved en gradvis forhøjelse over en år- række“. I forslaget er det grad- vise blevet til 30 år.

Jeg har siden landsmødet gået og funderet over dette problem

Af husmand Kai Pedersen, V. Vedsted

Siden de første landbrugsstøt- love blev vedtaget i slutningen af 50'erne, er disse støttelove ud- bygget og udvidet således, at støt- telovene i væsentlig grad er be- stemmende for landbrugets struk- tur. En sådan udvikling er i sig selv farlig. Det vil virke hæm- mende for den frentidige udvik- ling, når landmanden skal skele ste støtstøtte, i stedet for kun at tage hensyn til de muligheder, verdensmarkedet indebærer.

Kai Pedersen

Støtteordningerne har således konserveret en udvikling, forsin- ket den tilpasning af erhvervets produktion, som ene af alle mid- ler kan bibringe landbruget en rimelig indtjening.

Det vil være forkert alene at lægge skylden på støtteordninger- ne. Disse er blevet til som følge af dels den udenrigspolitiske og dels den indenrigspolitiske udvik- ling.

På den udenrigspolitiske side er markedsopdelingen i Europa og den i de europæiske lande førte landbrugspolitik en hemsko for dansk landbrug, men dette bærer

og er kommet til det resultat, at vi helt overdimensionerer det - hvis der overhovedet er et pro- blem - ud over det taktiske.

For det første skal vi nok ikke kalde det en inddragning, men en skatteomlægning. Det er ekstra byrde for befolkningen.

Det kan som enhver skatteøn- dring forårsage forskyndinger de enkelte skatteydere imellem og må derfor foregå med rimelig lenpe.

Men spørgsmålet i denne for- bindelse er, om de seneste årgan- ge, der er blevet meget dyrt pla- ceret, sker uret ved en sådan skatteomlægning.

Lad os sammenligne årgang 1960 - den sidste, inden prisstigi- ningen for alvor satte ind - med 1970.

Årgang 1960 købte grund for 20.000, og hele boligen kostede måske 120.000 kr. 1970 årgangen gav måske 80.000 for grunden og fik hele boligen for 250.000. Den- ne årgang er altså hårdt spændt for, men bliver dens situation forringet ved at foretage den nævnte ændring?

Overhovedet ikke! - Snarere tværtimod.

1960 årgangen bor nærmere

Kr. Kristensen

bycentret, og hvis vurderingen er i orden, er dens grunde vurderet højere end 1970 årgangens. Fol- gelig vil en byrdeplacering for- nemlig en skatteomlægning, in- gen inddragning, for det er ingen selve grunden blive en lettelse for den sidste placerede! Forudsat ens skatteletelse iøvrigt, hvilket må være rimeligt at gå ud fra.

Min konklusion må derfor blive at de problemer, der foreligger her, ikke er af økonomisk art, men er psykologiske - og derfor taktiske. Kr. Kristensen.

Landbrugets fremtid!

ikke ene skylden for landbrugets venskeligheder; den førte inden- rikspolitik er i endnu højere grad til ulempe for landbrugserhvervet.

Skatterne er således i de sidste 10 år faldet, og renten er den højeste rente siden statsbankrot- ten i 1813.

Det er under disse forhold, at landbruget er blevet et erhverv afhængigt af statsstøtte, og der- med et erhverv i stagnation.

Landbrugets udøvere kan ikke værjetjent med disse forhold, og det giver sig klart udtryk i, at tilgangen til erhvervet ligger på ca. 700 unge årligt, mens afgan- gen er på mellem 7.000 og 10.000

landmænd, heraf de fleste på grund af alder.

Med disse perspektiver som baggrund er det på tide, at hele grundlaget for landbruget lægges om. I modsat fald vil vor tid som landbrugsvarer-eksportører snart være ude.

Det erhverv, der i dag tegner

Ret og Frihed

Retsforbundets månedeblad
Ekspedition: Retsforbundets
Ved Stranden 8 - København K
sekretariat

Gas og samfund

Den rene, friske forarsluft.
Den friske, fine forarsregn.
I trække vejret frit.
Vore efterkommere behøver også frisk luft.
Gasfyrede varmeanlæg
forurener ikke atmosfæren.

Kosangas Vester Farimagsgade 1.1648 København V.

sig for hennimod halvdelen af vor efterret. vil sygne hen og blive et døydningssøst enhver, der højest kan forsyne hjemmemarkedet.

Lad det være sagt straks: Højere støtte er ikke vejen — men derimod et lavere omkostningsniveau.

Den førte landbrugspolitik har ikke bidraget til bedre tider for landbruget. — Støtteordningerne har derimod ført til højere jordpriser og dermed vanskeliggjort mulighederne for næste generasjon af landmænd.

Den væsentligste årsådsårsen er de skiftende komlove, der alle har haft det tilfældes at holde komprisen kunstigt oppe til sådanne for husdyrproduktionen. Denne skade er så forsøgt afhjulpet af tilskud af forskellig art til husdyrproduktionen.

De kunstigt høje kompriser har dermed — ud over at have en væsentlig del af skylden for de unaturligt høje priser på landbrugsjord — skabt et falsk billede af rentabiliteten i husdyrholdet. Den anden store synd er den forføjede skatte- og rentepolitik, der driver inflationen og omkostningerne i vejret til skade for alle eksportereverv.

Af gangen fra landbruget, såvel som fra andre produktive erhverv fremmes ved den meget store støtte, som det offentlige yder til den studerende ungdom. Erhvervene belastes yderligere ved at skulle betale for uddannelse og underhold for disse store grupper under beglyg uddannelse, som samfundet ikke med en fornuftig udvinding kan finde anvendelse for.

Det er på denne baggrund, landbrugerets situation skal bedømmes, her hjælper 100 eller 200 millioner mere eller mindre i støtte ikke.

Det er selve den politiske linje, som de skiftende regeringer har fulgt, der har bidraget til landbrugerets vanskeligheder. Det er ikke mere statsstøtte og indblanding, vi trænger til, men en afvikling af bureaukratiet i alle dets led og afskygninger. Det vil være i landbrugerets og i de andre producerende erhvervs interesse, at statsmagtens jernhånd brydes, at overblødig administration afvikles, og at en større del af ar-

STARCKES MØDER

Mandag den 5. oktober kl. 20.00. Glimtlinge præstegård ved Slægelse, „Danmark mellem øst og vest“.

Mandag den 12. oktober kl. 19.30. Rødby. Havnesholen. Emne: „Veifærdsstaten Danmark — en realitet eller farsce?“

HAVE-CHRYSANTHEMUM

30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling snarest 20 stk. kr. 7.50.

„GYDENDAAL“, Holmstrup st.

HACSTRØM

Symaskiner Østergade 20 - Hillerød (03) 26 15 78

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger B. T. CENTRALEN Byen 2650

bejdskraften sendes ud i erhvervs livet.

En sådan udvikling kunne passende begynde med en årlig nedskæring af alle støttelove for erhvervene og boligsektoren på 20 procent. Samtidig skal støtte til unge under uddannelse ændres fra legater til lån, og en justering af en række sociale ydelser og pensioner gennemføres, ligesom der straks kunne ske en afvikling af den nuværende kunst- og kulturstøtte.

Dette ville medføre store besparelser for det offentlige, som så ville blive i stand til en betydelig nedskættelse og en hurtig afvikling af en række skatter og afgifter. Det vil igen føre til mindre administration og lavere leveomkostninger, og der vil så være baggrund for en forenkling af de sociale love, som har deres baggrund i de tyngende skatteudskrivninger.

Gennem denne sænkning af omkostningsniveauet vil landbrugerets og de øvrige eksporterehvervs konkurrenceevne bedres afgørende. Landbruget må endvidere kræve, at spekulation i al jord såvel landbrugs- som byggejord standses til gavn for den ungdom, der fortsat skal dyrke jorden. Gennemføres ovenstående for-

Breve fra læserne

Gør Danmarks jord til dansk folkeje

Bid i det sure æble og lav stop for grundspekulationen

Kapitalvindingskat gør det ikke. — Den gør ikke boligerne billigere. Større skatter gør det ikke. — Højere renter gør det ikke.

Finanspolitik og pengepolitik har overspillet deres rolle og dur ikke mere. Man hører i den politiske debat for lidt om den meget væsentlige årsag til inflation, som udgøres af grundpriserens stigning.

Til gengæld lægges der op til debat om indkomstpolitik, hvilket formodentlig betyder, at normalt arbejdende folks arbejds løn skal formindskes. Det er urimeligt at lægge lønninger og normale avancer for had politisk, samtidig med at der dækkes over spekulation.

Det gør desværre blevet sådan, at den stigende inflation har gjort det mindre fordelagtigt at have privat opsparing. Skal der tjenes, så skal der spekuleres.

anstaltninger, vil pristallet falde. Landets økonomi kunne genoprettes med det til følge, at vi igen kunne få en rentehøjde, der kunne sikre erhvervslivets investeringer.

Ungdommen vil igen få interesse for de praktiske fag og ikke i så høj grad søge ind i det administrative liv, som i dag bringer den arbejdende befolkning så store byrder, at den er ved at segne derunder. Det vil igen blive attraktivt at blive selvstændig erhvervsdrivende såvel i by som på land.

Den nævnte liberalisering må straks sættes i gang. Der mangler allerede 10-15 årgange i landbruget. Selv om afviklingen af statslyst begyndes straks, vil der gå flere år, før der er skabt rimelige vilkår for den ungdom, der skal gå ind i de praktiske erhverv. Det er derfor på høje tid, der sættes ind, om vor land fortsat skal kunne rose sig af at være landet med de mange selvstændige erhvervsudøvere.

Er landbruget først løst fra de snævre bånd, kan en forenklet driftsform med specialisering i enkelte driftsgrane påbegyndes, og de enkelte landmænd må her finde frem til de områder, der passer bedst til deres specielle interesser, evner og muligheder. (Kronik i „Vestkysten“).

Gør Danmarks jord til dansk folkeje

Man kan ikke arbejde og spare og blive rig på den måde.

Det er faktisk trist, at det er blevet sådan, og det er synd for de unge. De unge har jo brug for at måtte beholde deres arbejdsforlængelser, så de kan bosætte sig uden alt for stor gæld. Det er derfor nødvendigt, at der træffes politisk beslutning om stop for grundspekulation.

De gamle politiske partier må til at bide i det sure æble og give sig til igen at regne med Retsforbundet som parti. Det er nødvendigt, at man rådspørger hos Retsforbundet, hvordan der skal standses for inflation og spekulation.

Retsforbundet har i så mange år beskæftiget sig med den sag, og man har i det parti en ikke-socialiserende måde at løse jordspørgsmålet på.

Der skal gives borgerne lige ret og lige mulighed.

Danmarks jord skal gøres til dansk folkeje. Man skal begynde at forlade den grove beskatning af arbejdsindtægt. Dette kan lade sig praktisere, hvis der er vilje til et stop for grundspekulation.

Hansa Juhl.

Forenings- og kredsmeddelelser

Meddelelser, som ønskes optaget i bladet i løbet af lørdagsmødet, sendes i løbet af mandag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet,

Ved Stranden 8, 1061 Rbh., K. Tæll. Minerva 4641 og 4642.

Kontortid: Mandag-fredag 10-14, lørdag lukket.

Skanderborg valgkreds

Onsdag den 23.-9. var der indvarslet til opstillingsmøde på restauraation „Skovbakken“ i Odder for den nye valgkreds, som nu omfatter Skanderborg, Herning, Samsø og Odder kommuner. Der var mødt ca. 60 deltagere.

Formanden, planteskolelærer A. R. Jensen, bød velkommen og gav først ordet til fhv. minister Viggo Starcke, der beskæftigede sig med situationen fra 1945 til nu og påpegede den uafbrudte række af kriser siden 1960.

Starcke foreslog, at man skulle give politikerne dobbelt løn, hvis de kunne løse f. eks. boligproblemet, men ingen løn derefter, hvis det ikke lykkes. Retsforbundet tør godt påtage sig at bringe orden i økonomien, men vi vil bruge andre midler, ligesom vi gjorde i 1957-60. Vi er villige til at prøve igen, og det er vor opgave at blive ved at sige sandheden. En skønne dag vil den med lyngelovens kraft trænge igennem og tvinge politikerne til at gå den vej, vi foreslår.

Derefter talte Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, og han påpegede, at det at hører til de „lavtlønde“, og mange rammes hårdt af skatter, mens de kræver fra det offentlige til erhvervslivet. MOMS er i virkeligheden devaluering, og den „liberale“ regering, som kom til magten ved sine løfter om skattenedsættelse, inflationstop og rentenedsættelse, har skuffet mange.

Ved et påfølgende fælles kaffebord havde mange af tilhørerne ordet for at rette spørgsmål til de to talere, som skiftevis besvarede dem.

Derpå skulle der vælges folketingskandidat for valgkredsen, og da landsformanden havde erklæret sig villig til at lade sig opstille, og alle var enige om, at dette var en god løsning, bragtes ingen andre i forslag. Ib Christensen takkede for tilliden og lo-

vede at gøre, hvad han kunne for at støtte kredsens politiske arbejde.

Efter endnu en del udtalelser fra tilhørerne og de to talere sluttede mødet kl. ca. 23.10. Idet formanden udtalte håbet om, at alle ville gå hjem og gøre et arbejde for vor store sag, for nu skulle der være alle muligheder for igen at blive repræsenteret på ting.

Retsdemokratiskt Forum

Møde afholdes tirsdag den 6.-10. kl. 19.30 på Hotel „Rosa“, Allergade 12, Roskilde.

Børnholms amskreds

Mandag den 5. oktober 1970 kl. 20 indbydes medlemmer og interesserede til orienteringsmøde hos: Eskild Hjorth, Strandly pr. Svaneke (Telf. (03) 996 nr. 8 y).

Amtskredsbestyrelsen.

Aalborg storkommune

Alle medlemmer i de nye kredse indbydes herved til ordinær generalforsamling tirsdag den 13. oktober kl. 19.30 hos daværende Carsten Hestehave, Tinglykke 16, Gåg. med fig. dagsorden:

1. Valg af dirigent og stemmetællere.
2. Beretning.
3. Forelæggelse af det reviderede regnskab.
4. Valg af bestyrelse.
5. Valg af revisor.
6. Opstilling af folketingskandidater.
7. Eventuelt.

Efter generalforsamlingen festligt samvær, vi får et par stk. smørrebrød, i øl eller vand samt kaffe — alt for en „lille“.

Af hensyn til serveringen bedes man så vidt muligt anmelde sig senest den 12. oktober på telf. 131524 — 123232 — 161624.

De medlemmer, der ønsker gratis transport til generalforsamlingen, kan få dette — medlemmer, der bor nordentfjords, bedes ringe til 172234.

Vi håber på en lige så vellykket generalforsamling som sidste år, der er ingen gæstfrihed og god plads i hr. og fru Hestehaves store villa.

Vel mødt den 13. oktober.

P. b. v.
S. C. Gregersen.
/ E. Larsen.

VEJEN FREM

Årssubonnement 52 kr.
Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

Tryksag

Kan nedlægges udfærdiget i postbrev. kassette

56

VEJEN FREM

Kroghsgade 1,

2100 København Ø.

Kan man ikke se skoven for bar' træer?

Prisstop og lønstop vil nødvendiggøre rationering, skriver Knud Tholstrup

Regeringen taler om indkomstoppolitik. Dagbladet Politiken tilskynder til indkomstoppolitik - men indkomstoppolitikken skal dog ikke hælde handel med ejendomme. - Her går Politiken (31.-8.) endog foran ved at opflamme folk til spekulation i parcelhuse, med ud sigt til at blive halvmillionærer på 25 år.

I TV-Avisen 2.-9. går Nils Foss ind for totalt løn- og prisstop.

Der er meget mere socialisme i Politikens, regeringens og Foss' forslag end i LO's afstandtagen fra i hvert fald lønstop. Pris- og lønstop vil nødvendiggøre rationering, når efterspørgslen er større end udbuddet.

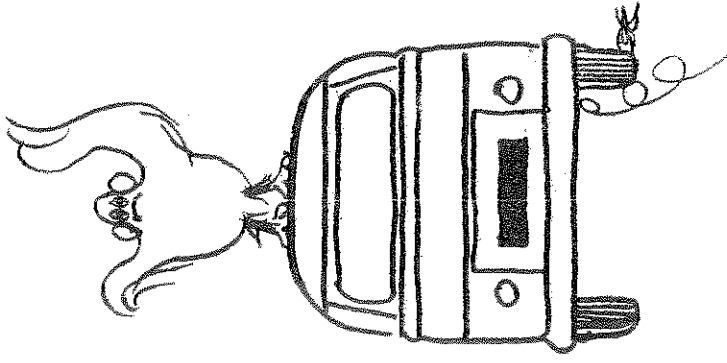
Hvilke virksomheder skal da have arbejdskratten, når en virksomhed ikke længere kan tiltrække den ved at give bedre løn end konkurrenterne? Skal der så oprettes både rationeringskontorer for varer og bevillingskontorer for arbejdskraft? Der bliver rigtignok brug for en masse lovgivning om, hvordan det hele skal styres, når alle berettigede interesser skal tilgodeses.

Begrebet „handel under disken“ og „bukkevarer“ vil, som i krigens tid, med dens maksimalpriser, dukke op igen.

Kan de mennesker dog ikke forstå, at man ikke kan pille ved prismeconomien - markedsøkonomien, om man vil!

Lad os forestille os, at regeringen og LO bliver enige om at forlænge overenskomsterne, uforandrede. Tror man så virkelig, at lønstigningen vil blive holdt i ave? Nej, regeringen, Politiken og Nils Foss vil få den store skuffelse, at arbejdslønnen stiger nøjagtigt lige så meget som uden overenskomstmæssige lønforhøjelser.

UGENSHAK

Spiet kunne ikke bruge Krag's gode råd. Men Krag bør ikke deraf slutte, at han så heller ikke kan bruge nogle af Spiet's.

Det minder mig om, at vi i Folkeetinget, uden debat, vedtog at bruge 100 mill. kr. til atomstationen på Risø. Det eneste, folketingsmændene og aviserne debatterede, var huset til vagthundene. Tænk, at et hundehus kostede så meget! Her var et tal, man kunne begribe.

Hans Rasmussen farer i blækhuset over, at Danfoss i sit regnskab overflytter frie reserver til bundne reserver i form af aktiekapitalforhøjelse. Aktionærerne

Knud Tholstrup

er dog hverken blevet rigere eller fattigere derved. Forhøjelserne var skabt af nødvendigheden af at bringe aktiekapital og forrentningens størrelse i bedre overensstemmelse.

Men hvor bliver hans skarpe pen af, når det drejer sig om 6-7 milliarder kr. alene i årlige grundværdistigninger, uden at ejerne, som modydelse for gevinsterne, har ydet nogen som helst produktiv indsats?

De 95.000.000.000 kr., som ejendomsværdierne steg mellem 1965 og 1969, kan hverken regeringen, Politiken, Niels Foss, J. O. Krag eller Hans Rasmussen få øje på, selv om de hver for sig, ligesom alle andre mennesker, over varespriserne må være med til at betale forrentningen af disse 95 milliarder kr.

De kan ikke se skoven for bar små træer.

Skulle det virkelig, ved J. O. Krag's hjælp, lykkes regeringen at få indkomstoppolitikken gennemført, opnår den kun at få etableret nye foreninger af bureaukratiet med oprettelse af nye, kostbare, offentlige kontorer til kontrol af lovenes overholdelse. Problemerne betalingsbalancen, rekordrenten og inflationen vil stadig stå uøste.

Knud Tholstrup.

Sådan er det

$Y = C + S$

$Y = C + I$

Y står for nationalindkomsten, C for forbrug, S for opsparing og I for investering.

Hvis vi betragter et lukket samfund, gælder der herefter:

$C + S = C + I$

- hvoraf følger, at

$S = I$

$C + S$ er udtryk for, hvad vi tjener, $C + I$ er udtryk for, hvad vi bruger.

Hvad er et lukket samfund?

Det kan være et lille land som Danmark, hvis vi forudsætter, at

„POLITIKEN afslører...“

Under overskriften „Pantebrev er bedre end skib“ skriver Politiken lørdag den 26. september: „Politiken kan i dag offentliggøre et konkret tilbud til trusseredere, der

Det er iøvrigt bemærkelsesværdigt, at Politiken især fremhæver, at investeringen kun giver partieredene en gevinst på 14 pct. p. a. Vi lagde mere vægt på at undersøge, af det i virkeligheden er andre skattegæders penge, partieredene investerer, og at gevinsten derfor tilfalder de for Politiken ganske fortier, at de omtalte tre coastere bygges i Vesttyskland.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som

Vejen Frem bragte. Vi kan af-

sløre, at forklaringen er den, at

Politikens tal stammer fra én af

firmaets ældre introduktionskri-

ter.

Der er ikke helt overensstem-

melse mellem Politikens taloplys-

ninger og de oplysninger, som